



AC Milanin toivoa ja epätoivoa

Olen ollut koko elämäni AC Milan jalkapallojoukkueen kannattaja. Värimaailma ja ikuiset legendat, kuten Pippo Inzaghi, Alessandro Nesta ja Paolo Maldini ovat piirtyneet vain syvään alitajuntaan jo pienestä pitäen.

Oma tapani kannattaa on huomattavasti maltillisempi, kuin yleinen tapa kannattaa joukkuettaan on. Olen aina seurannut tilastoja, taustoja ja junio-reita. Olen juhlinut tottakai maaleja, mutta lähes yhtä ison reaktion minusta saa aikaan pelin sisällä tapahtuvat blokit, keskitykset ja puhtaat taklaukset. Kuten jääkiekossa Ilves, niin myös AC Milan on ollut kaikkea muuta, kuin helppo kannattaa. Taaperrukset viime vuosina, tai kiinalaisomistajien sekoilut, ehkä käsitämättömät siirrot Berlusconiin loppuvuosina tai jopa vanhanaikainen Arrigo Sacchimainen jalkapallo teki elämästä kannattajana moneen kertaan tuskallista.

Viimeisen parin vuoden vallankumous seurassa on sitä vastoin ylittänyt kaikki odotukset ja on aika kiva seurata tämän hetken Milania, joka on viimeiseen 40 otteluun voittanut 30 ottelua ja tasan 7 ja tappioita vain kolme. Tämän lisäksi joukkue on Italian nuorin. Heidän uusi hankintafilosofia on, että alle 22-vuotiaita ei mielellään hankittaisi. Tämä on



riskialtis, mutta onnistuessaan hyvin taloudellisesti kannattavaa. Tuleeko tästä jotain mieleen? No mä vähän avaavan.

On hauska seurata sitä, että joukkue pelaa, kuten jokainen toivoisi elävän. Nuoruuden innolla ja onnistumisesta onnistumiseen. Itseeni, kun tätä vertaa niin heti huomaa, että toivon juuri sitä. Siihen vain valitettavasti elämässä kuuluu myös se, että osaa taapertaa. Käy läpi alamäkiä, jolloin kaikki kaatuu päälle ja kannattajat/ystävät kaikkoavat. Siinä mitataan todellisen kannattajan mita. Läpi myrskyjen jäljelle jää vain ne,

jotka osaavat niiden keskellä purjehdella ja jotka vetävät samaa köyttä.

Nuoruus ja nuoriin luottaminen auttaa jalkapallossa, mutta myös elämässä. Jos me rakennetaan joukkue saman henkisten nuorten varaan, jotka ovat suurin piirtein edes samaa ikäluokkaa, niin se on elinikäinen sijoitus. He kasvavat yhteen, ymmärtävät toisen ajatuksia kentällä tai myrskyissä ennen, kun toinen sitä edes osaa ajatella. He myöskin saattavat siirtyä toisiin seuroihin tai muuttaa uusiin kaupunkeihin, mutta se side säilyy.

Henkilökohtaisesti olen tällä hetkellä syvän taaperruksen ja pelon vallassa elämässäni, mutta onneksi joukkueeni rakennettiin aikanaan oikein. He säilyvät elämässäni ja pitävät minut pystyssä myös silloin, kun sarjasijoitus heittelee pohjissa. He soittavat, kun pelistrategiani elämässä kaipaa muutosta. Heiltä saa hyviä skouttauksia raporteja siitä, että mikä voisi olla seuraava siirto. Heiltä saan vuodesta toiseen Pirlomaisia läpisyöttöjä ja kun unohtuu puolustaa itseään, niin he taklaavat puhtaasti tilanteen selkeämmäksi, kuin Gattuso parhaina vuosinaan. Siksi.... Siksi mun joukkueeni on AC Milan.

Niko Metso

